

Wie was toch...

Johan Hendrik Voet

Zijn moeder is Anna Elisabeth, dochter van Goswin Schluiter, advocaat en gerichtschrijver van het scholtamt Zutphen. Thuis krijgt de jonge Johan Hendrik het militaire bedrijf met de paplepel ingegoten. Zijn vader is namelijk luitenant-kolonel Johann Heinrich Voet, directeur van de artillerie- en genie-school in Zutphen, later in Delft.

Johan Hendrik Voet (*1793, Zutphen – †1852, Rijswijk) maakt snel carrière in Napoleons *Grande Armée*. Al op negentienjarige leeftijd is hij kapitein bij de infanterie. Hij neemt in 1812 deel aan de veldtocht naar Rusland. Na de geallieerde overwinning bij Waterloo treedt Voet in dienst van het Nederlandse leger. Tijdens de Belgische opstand is hij vestingcommandant van de Citadel van Antwerpen. De Nederlandse bezetting van dit fort heeft het zwaar te verduren onder de aanhoudende zware beschietingen van de Franse belegeraars, die de Belgen te hulp zijn geschoten. Ondanks de bommenregen gaat Voet onverstoord op dagelijkse inspectieronde. Twee tamboers die hem begeleiden, worden dodelijk getroffen; Voet blijft ongedeerd. Het levert hem de bijnaam *de bomvrije majoor* op. Na de overgave van het fort op 23 december 1832 worden de Nederlandse troepen in krijgsgevangenschap naar Noord-Frankrijk weggevoerd. Johan Hendrik Voet is een van hen. Na een half jaar mogen de mannen terug naar het vaderland. Maar niet naar huis.

Voet wordt bevorderd tot majoor. Hij krijgt het commando over de 10e Afdeling Infanterie. Aan het hoofd van deze troep – verdedigers van de Antwerpse Citadel – keert Voet rechtstreeks uit krijgsgevangenschap terug naar zijn geboortestad Zutphen om daar garnizoen te houden. Op 26 juni 1833 trekken de helden van het Antwerps Kasteel onze

Johan Hendrik Voet omstreeks 1850, geschilderd door J.H. Neuman.

stad binnen. Ze worden door stadsbestuur en ingezetenen feestelijk verwelkomd. Majoor Voet loopt echter het feestje mis. Hij moet ziek achterblijven in Brummen. Zijn militaire loopbaan lijdt er niet onder: in 1845 wordt hij Provinciaal Commandant van Noord-Brabant.

In 1848 wordt Voet – inmiddels generaal-majoor – minister van Oorlog; hij volgt Ch. Nepveu op, die het niet eens is met de voorgestelde grondwetsherzieningen. In de daarop volgende regering is Voet opnieuw minister van Oorlog, totdat ook dit kabinet op 1 november 1849 valt. De politieke carrière van Jan Hendrik Voet is daarmee alweer voorbij. Hij trekt zich terug op zijn buiten Hofrust in Rijswijk. *(Rob Kammelar)*

Literatuur

- *Algemeen Handelsblad*, 26 juni 1852 (<http://kranten.kb.nl/>).
- <http://www.parlement.com/9291000/modules/g4vb3tw0>.